

LES REUNIONS DE L'O.N.U. I EL NOSTRE PROBLEMA

En la nostra darrera circular, escrita en moments particularment incerts, propensos a les desorientacions, dèiem textualment que "el deure de tots els elements directius a l'exili és precisament dominar el propi nerviosisme i exercir una veritable funció directiva prop dels seus compatriotes. Comprendre'ls i orientar-los, sense cedir a les il·lusions desafortades ni a les depressions inútils." Malauradament, aquesta funció directiva ha brillat més aviat per la seva absència. El nerviosisme s'ha anat fent encomanadis d'una tal manera, que l'espectacle que s'oferia en aquesta darrera temporada, i especialment en certs moments, no podia ésser més il·lastimos. Diguem, tot seguit, sense ganes d'exagerar les propietats virtutes, sino en ares de reconèixer l'autèntica veritat, que el nostre partit s'ha distingit en tot moment, i més en aquests moments angoixosos, per saber conservar unes normes de serenitat, de confiança i de bon sentit - que tanta falta feien en molts altres.

El temps va donant-nos la rao; va donant la rao a les exhortacions que adreçàvem als nostres militants i als nostres compatriotes en general, aconsellant-los de no deixar-se deprimir per uns mesos d'espera, i recordant-los que el plet espanyol, per trobar-se intimament inter-fenit a tot "el reglament de comptes" de la post guerra, no podia deixar de tenir solució.

Avui hem superat potser el moment més difícil, i podem parlar ara atenint-nos als fets de l'actualitat, provistes per nosaltres com una conseqüència lògica, que fatalment devia produir-se. Dèiem en la nostra darrera Circular que "devien penetrar-nos de la idea i de la convicció que l'eliminació del franquisme és una necessitat obligada per per al món de la post-guerra, a la qual estem directament interessats el bloc rus i el bloc anglo-saxo." Hem de convenir que les greus divergències que separen aquests dos blocs és el factor que més ha influït en l'estat depressiu, accentuat en els darrers mesos, dels catalans de l'interior i de l'exterior. Era un error, però, creure que el bloc anglo-saxo podia seguir eternament a l'espectativa davant de l'afer espanyol; era desconèixer la complexitat ideològica que s'agita i actua a l'interior de les nacions anglesa i americana. Avui, després de la votació votada a una gran majoria per les "Trade-Unions" contra el règim franquista, ja tenim una clara ~~nova~~ orientació. Segons una opinió tan poc sospitosa com el corresponçal a Londres de "Le Monde", aquesta votació ha d'influir forçosament en la política estrangera del govern anglès, puix que la majoria parlamentària laborista ja sap en l'actualitat i amb tota certitud com respira i què destitja el món sindical britànic.

Tots sabem també que l'Assemblea General de l'O.N.U. no ha pogut començar, per a nosaltres, sota millors auspiciis. La indicació feta als delegats pel Secretari General, de que cal resoldre d'una vegada l'afer espanyol perquè no seguixi entorpidint les relacions internacionals, és més que significativa. Tot avanç vers una estabilització mundial reclama l'eliminació del franquisme. No ens descoratgem ni ens enardim excessivament; no ens descoratgem, i sapiguem esperar. La rao i la realitat estan al nostre favor.